

ה' בחשון, התש"פ
3 בנובמבר, 2019
מספר תלונה: 484/19

תמצית החלטה

תלונה על הדלפת טיוטת כתב אישום וחומרים מתיקי חקירה טרם הגשתם.

סנגורית ציבורית הלינה על מקרים חוזרים של הדלפת פרטים וחומרי חקירה טרם הגשת כתב אישום וטרם הגעת חומר הראיות לעיון עורכי הדין המייצגים באותם תיקים. בתלונתה, ציינה הסנגורית מקרה ספציפי בו נחשף, במסגרת כתבה באתר אינטרנט, מידע אודות הגשת כתב אישום, טרם הגשתו, וכן מידע מתוך חומר החקירה בתיק.

לטענת התביעה המשטרית, בנסיבות המקרה הספציפי, אכן נפלה שגגה מלפני יחידת התביעות, אשר אפשרה העברת טיוטת כתב אישום לידי היחידה החוקרת, טרם הוגש כתב האישום בבית המשפט.

בהחלטתו, קבע הנציב כי אליבא דכולי עלמא הדלפות מחדרי חקירות וממשרדי רשויות מדינה הפכו לתופעה רחבת היקף ונראה שאף לא יהיה מופרך לטעון כי מדובר במכת מדינה.

עוד קבע הנציב כי נהיר וברור לכל, כי פרסום טיוטת כתב אישום, לפני הגשתו או פרסום מידע מחומרי חקירה הינם דברים שהדעת אינה סובלת.

בפרסומים אלה יש כדי לפגוע פגיעה בכבודו של החשוד ובפרטיותו ואף להשפיע ולעיתים לזהם את ההליך המשפטי, על כלל המשמעות החמורה הנלוות לפגיעה זו.

לגישת הנציב, הבטחת שלטון החוק ואמון הציבור ברשויות החוק הינם מאבני היסוד של אושיות מדינה מתוקנת. הדלפות עולות, לעיתים קרובות, כדי פגיעה בצנעת הפרט, ולעיתים יש בהן כדי השמת מכשולים בפני קיום הליכי ממשל סדורים ותקינים. ההדלפות פוגעות בתדמית עובדי הציבור, טוהר שיקוליהם וניקיון כפיהם.

**נציבות תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות (נת"ם)
משרד המשפטים**

ברוב רובם של המקרים, לא ניתן להתחקות אחר הגורם אשר הביא לפרסום המידע האסור ואף קיים קושי מובנה בחקירת הדלפות בהתחשב בחסיון עיתונאי וזכות הציבור לדעת. ברם, במקרה דנן, הוחוור כי ההדלפה מקורה באנשי משטרה מוגדרים וידועים.

במצב דברים זה, כך הנציב בהחלטתו, משמדובר על פני הדברים בביצוע עבירה פלילית, לא ניתן להותיר האירוע ללא חקירה של ממש לצורך הצבת גדרות חדים וברורים ולו למען יראת הדין לעתיד.

נוכח כל האמור, מצא הנציב, מכוח סמכותו על פי חוק, להעביר התלונה לבחינת היועץ המשפטי לממשלה.